

- 4) V případě kladné odpovědi na otázku v bodě 1, je nějaký rozdíl mezi opatřeními, která musí letecká společnost přijmout, aby nebyla povinna platit náhradu podle čl. 5 odst. 3 nařízení, a opatřeními, která musí přijmout, aby nebyla odpovědná za škodu podle článku 19 Montrealské úmluvy?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 2. dubna 2012 — Alessandra Venturini v. A.S.L. Varese a další

(Věc C-159/12)

(2012/C 157/07)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Alessandra Venturini

Žalovaní: A.S.L. Varese a další

Předběžná otázka

Brání zásady svobody usazování, zákazu diskriminace a ochrany hospodářské soutěže podle článků 49 a násl. SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, která oprávněnému lékárníkovi zapsanému u příslušné profesní komory, který však není majitelem provozovny zahrnuté do organizační struktury, nedovoluje, aby mohl v paralelkárně, které je majitelem, distribuovat formou maloobchodu rovněž léčivé přípravky vázané na lékařský předpis na „tzv. bílém receptu“, tedy které nehradí Servizio Sanitario Nazionale, ale jsou plně hrazeny občanem, a která tak i v této oblasti stanoví zákaz prodeje určitých kategorií léčivých přípravků a omezení počtu provozoven, jež je možno zřídit na území státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 2. dubna 2012 — Maria Rosa Gramegna v. A.S.L. Lodi a další

(Věc C-160/12)

(2012/C 157/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Rosa Gramegna

Žalovaný: A.S.L. Lodi a další

Předběžná otázka

Brání zásady svobody usazování, zákazu diskriminace a ochrany hospodářské soutěže uvedené v článku 49 SFEU a násl. vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje lékárníkovi, jenž má kvalifikaci a je zapsán v příslušné profesní komoře, avšak není majitelem provozovny zahrnuté do organizačního plánu, aby mohl nabízet k maloobchodnímu prodeji v paralelkárně, jejíž je majitelem, i takové léky, které se vydávají jen na lékařský předpis ve formě „ricetta bianca“ — to znamená, že léky nehradí Servizio Sanitario Nazionale, avšak náklady na ně nese v plné výši občan — a která rovněž v této oblasti zavádí zákaz prodeje některých kategorií farmaceutických výrobků a kvóty na počet provozoven, které mohou být zřízeny na vnitrostátním území?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 2. dubna 2012 — Anna Muzzio v. A.S.L. Pavia a další

(Věc C-161/12)

(2012/C 157/09)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Anna Muzzio

Žalovaní: A.S.L. Pavia a další

Předběžná otázka

Brání zásady svobody usazování, zákazu diskriminace a ochrany hospodářské soutěže podle článků 49 a násl. SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, která oprávněnému lékárníkovi zapsanému u příslušné profesní komory, který však není majitelem provozovny zahrnuté do organizační struktury, nedovoluje, aby mohl v paralelkárně, které je majitelem, distribuovat formou maloobchodu rovněž léčivé přípravky vázané na lékařský předpis na „tzv. bílém receptu“, tedy které nehradí Servizio Sanitario Nazionale, ale jsou plně hrazeny občanem, a která tak i v této oblasti stanoví zákaz prodeje určitých kategorií léčivých přípravků a omezení počtu provozoven, jež je možno zřídit na území státu?

Žaloba podaná dne 3. dubna 2012 — Evropská komise v. Rada Evropské unie**(Věc C-165/12)**

(2012/C 157/10)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a E. Paasivirta, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozhodnutí Rady 19/2012/EU ⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2011, kterým se jménem Evropské unie schvaluje Prohlášení o udělení rybolovných práv ve vodách EU rybářským plavidlům plujícím pod vlajkou Bolívarovské republiky Venezuely ve výlučné ekonomické zóně při pobřeží Francouzské Guyany, a to vzhledem k tomu, že jeho právním základem je čl. 218 odst. 6 písm. b) SFEU ve spojení s čl. 43 odst. 3 SFEU;

- zachoval účinky zrušeného rozhodnutí do okamžiku, kdy vstoupí v platnost nové rozhodnutí přijaté v přiměřené lhůtě na náležitém právním základě, tedy na základě čl. 218 odst. 6 písm. a) SFEU ve spojení s čl. 43 odst. 2 SFEU, anebo, pokud by Parlament odmítl udělit souhlas, do uplynutí přiměřeně krátké lhůty od rozhodnutí Parlamentu o neudělení souhlasu, a

- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise navrhuje zrušení rozhodnutí Rady 19/2012/EU a zachování jeho účinků až do přijetí nového aktu, neboť volba právního základu se zásadním způsobem odchyluje od právního základu navrhovaného Komisí, jímž je čl. 218 odst. 6 písm. a) (ve spojení s článkem 43) SFEU, a to se souhlasem Parlamentu.

Komise tvrdí, že se Rada tímto postupem dopustila pochybení a že v souladu s návrhem Komise měla požádat Parlament o souhlas před přijetím dotčeného aktu.

Na podporu žaloby uvádí Komise tři žalobní důvody: první žalobní důvod, který se dělí na tři části, vychází z porušení čl. 218 odst. 6 písm. a) SFEU a čl. 43 odst. 2 SFEU, neboť právní základ, který pro napadený akt použila Rada, je čl. 218 odst. 6 písm. b) SFEU a čl. 43 odst. 3 SFEU, a z porušení čl. 296 druhého pododstavce SFEU, neboť Rada svou volbu právního základu odůvodnila rozporuplně.

I druhý žalobní důvod, který vyplývá z prvního, vychází z porušení čl. 218 odst. 6 písm. a) SFEU, neboť Rada tím, že neobdržela souhlas Evropského parlamentu navzdory tomu, že dotčený článek takový souhlas vyžaduje, nerespektovala jeho institucionální výsady.

Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 17 SEU a čl. 218 odst. 6 SFEU, neboť Rada pozměnila návrh Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 6, s. 8.